

Be om regn!

BE OM REGN!

En mini-håndbok
om fellesskapsbønn

ISBN: 978-82-7007-402-0

www.norskbokforlag.no

www.revivalandreformation.org

Be om regn

Innhold

Hvorfor be om regn?	1
Hvorfor bønnefellesskap?	3
Hva er bønnefellesskap?	5
Hvordan starte bønnefellesskapet?	6
Tilbedelse/lovprisning	9
Syndsbekjennelse	10
Bønn	11
Takk	12
Vers om tro og bønn	13
Hvordan avslutte bønnestunden	15
Flere tips til bønneledere	16
Forbered sinnet ditt	16
Vis respekt	17
La Den hellige ånd lede	17
Mer bønn, mindre snakk	18
Fatt deg i korthet	18
Led med finfølelse	19
Ekstra stoff og inspirasjon	19
Bønnens fire temaer	19
Advarsel mot falsk vekkelse	24
Vær åpen for sann vekkelse	25
Skriftens bevis	27
Offentlig syndsbekjennelse	29
Hindringer for bønn	34
Det gjelder å holde ut	36
Synspunkter fra kirkeledere	38
Stoff om bønn og vekkelse	39

Hvorfor be om regn?

«Be Herren om regn i vårregnets tid. Herren skaper uværsskyer, gir menneskene regnskyll og vekster på marken» Sak 10,1

«La kristne be i tro om velsignelsen som er lovt, så vil den komme. Åndens utøsning på apostlenes tid var tidligregnet, og resultatet var fantastisk. Men seinregnet skal bli enda større.» Evangelism, side 701

*«Hvis da dette folket som mitt navn er nevnt over, ydmyker seg og ber, søker meg og vender seg bort fra sine onde veier, skal jeg høre dem fra himmelen, tilgi dem syndene og lege landet.»
2 Krøn 7,14*

«Det er ikke noe Satan frykter mer enn at Guds folk skal rydde veien og fjerne alle hindringer, slik at Herren kan skjenke sin Ånd til en utmattet menighet og en ubotferdig forsamling» *Ung i dag*, side 112, 113 [MYP 133].

«Vi bør be like inderlig om at Den hellige ånd skal komme over oss som da disiplene ba på pinsedagen. Trengte de det den gang, så trenger vi det mer i dag. Moralsk mørke henger som et likklede over jorden. All slag falsk lære, vranglære og satanisk bedrag forleder menneskesinnet. Uten Ånden og Guds kraft nytter det ikke om vi arbeider for å legge frem sannheten.» Testimonies for the Church, bind 5, side 158

«Vårt største behov er en gjenoppvekking av sann gudsfrykt.

Det burde også være vår første oppgave. Med stort alvor må vi søke Herrens velsignelse, ikke fordi Herren er lite innstilt på å gi oss den, men fordi vi ikke er forberedt på å ta imot den. Vår Far i himmelen er mye mer villig til å gi dem Den Hellige Ånd som ber ham om det, enn foreldre er til å gi sine barn gode gaver. Men det er vår sak ved ydmyk bekjennelse, omvendelse og alvorlig bønn å oppfylle de betingelser Gud har satt for å gi oss sin velsignelse. Vekkelsen kommer bare som svar på bønn.» *På fast grunn*, 1. bok, side 117 [ISM 121]

«Gud har vist meg at våre arbeidere trenger å oppleve at Åndens kommer over dem i rikt mål.

Mange har behov for en dypere omvendelse. På pinsedagen kom Den hellige ånd ned fra himmelen som svar på disiplenes vedvarende bønn. Det lød som suset av en sterk vind.

Himmelens krefter hadde lenge blitt holdt tilbake, men som svar på disse ydmyke mennenes inderlige bønner kom de med kraft for å samarbeide med mennesker. Tenk på de bekjennelser som kom over menneskers lepper og den sjelens ydmykhet de la for dagen. Og tenk på den lov og takk som ledsaget angeren og bekjennelsen. Hele himmelen lånte øre til de ydmyke som søkte Gud.» *Kress Collection*, side 31

«En kjede av bedende, alvorlige kristne bør omkranse verden. Alle bør be i ydmykhet. La dem som ikke kan komme hjemmefra, samles med sine barn og forenes om å lære å be sammen. Engler blir sendt med himmelens velsignelser som svar på Guds folks bønner.» *Reflecting Christ*, side 121

Hvorfor bønnefellesskap?

«Dersom to av dere her på jorden blir enige om å be om noe, hva det enn er, skal de få det av min Far i himmelen. For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.» Matt 18,19.20

«Vi oppfordres til å be om fremgang og har fått Guds løfte om at våre bønner vil bli besvart... Løftet er gitt på betingelse av at menigheten ber sammen, og som svar på disse bønnene kan det forventes en større kraft enn den som kommer som svar på privat bønn. Kraften som gis vil stå i forhold til fellesskapet medlemmene imellom og deres kjærlighet til Gud og til hverandre.» 9th Manuscript Releases (nr 748), side 303. (Letter 32, 1903, side 5)

«Dyrebare løfte! Tror vi det? Tenk hvilke fantastiske resultater vi ville få se hvis denne gruppens bønner steg opp til Gud i levende tro!» *Evangelism*, side 414

«Dere kan tro vi ba mye den gang sannhetens budskap ble forkynt første gang. Det lød ofte forbønn fra kammeret, på låven, i hagen og i skogholtet. Vi tilbrakte ofte timevis i innstendig bønn, to–tre gjorde krav på løftet sammen. Man kunne ofte høre lyden av gråt fulgt av takksigelse og lovsang. Herrens dag er nærmere nå enn da vi kom til troen, og vi bør være mer alvorlige, mer nidkjære og mer glødende enn i den første tiden.» Testimonies for the Church, bind 5, side 161

«Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted.» Apg 2,1

«Brødrene bør stå skulder ved skulder i bønn ved nådens trone, slik at de kan bevege Den allmektiges arm. Da skal himmel og jord være nært forbundet med arbeidet, og det vil være fryd og glede blant Guds engler.» *Fundamentals of Education*, side 210

«Da gikk det slik til at så lenge Moses holdt hånden oppe, hadde israelittene overtaket. Men så snart han lot hånden synke, fikk amalekittene overtaket. Men da Moses ble trett i hendene, [støttet] Aron og Hur ... hendene hans.» 2 Mos 17,11.12

«De som møtes sammen for å be, vil få en salvelse av Den Hellige. Det er stort behov for bønn, men det er også behov for at flere kristne møter sammen og i oppriktighet bærer frem sine begjæringer for Gud» *Lys fra det høye*, side 90 [HP 91]

«Hver menighet bør ha faste tider da de sammen ber om fremgang for dette arbeidet. La alle stå sammen, med et klart mål for sin tro og sine bønner.» *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventist*, side 294

«Alle disse holdt trofast sammen i bønn, sammen med noen kvinner og Maria, Jesu mor, og brødrene hans.» Apg 1,14

Målet med å be sammen er å skape harmoni slik at Den hellige ånd kan fylle oss. Dessuten er vi blitt pålagt å be sammen så Guds kraft kan slippes løs og den store konflikten endelig avsluttes.

Hva er bønnefellesskap?

Hvis du ønsker å ha bønnefellesskap med familie, venner og menighetsmedlemmer, men er usikker på hva forent bønn egentlig er, vil denne håndboken gi noen konkrete forslag så du kan komme fort i gang med ditt forsett. Den modellen vi anbefaler, fungerer for grupper så små som to eller så store som flere hundre, og den kan gjennomføres nesten overalt. Den kan også brukes på et ukentlig bønnemøte eller en møteserie, som en del av en gudstjeneste, i et menighetsopplegg med bønn som varer hele dagen, eller i familiekretsen hjemme.

I siste instans er det Den hellige ånd som skaper flyten i bønnesamlingen, men siden Gud er en ordens Gud, gjennomfører vi bønnefellesskapet i organiserte former. Etter noen få opplysninger og noen innledende ord gjennomgår bønnelederen fire bønneemner. Følgende skisse fungerer godt for en times bønnesamling:

Velkomst/innledning: 5 minutter

Tilbedelse/lovprisning: 10 minutter

Synsbekjennelse: 5-10 minutter

Bønn: 20 minutter

Takk: 5-10 minutter

Bønnelederen styrer overgangen fra ett tema til et annet, men husk at dette er et bønnefellesskap, og målet er at alle skal få delta. Fremgangsmåten er uformell. Det står folk fritt å bidra til gruppesamtalen med Gud alt etter som Den hellige ånd tilskynder dem.

Hvordan starte et bønnefellesskap

Før vi begynner en bønnesamling på en time, eller et annet tidsrom, skisserer vi kort formatet slik at deltakerne forstår hvordan bønneøkten foregår. Etter hvert som du får mer erfaring med å lede, vil du finne din egen måte å formidle disse opplysningene på.

Vi ber gjennom fire hovedtemaer

Tilbedelse og lovprisning: Gud vil at vi skal komme frem for ham med lovprisning. Dette første temaet har altså lovprisning og tilbedelse som fokus. I stedet for straks å legge fram våre bønneønsker for Gud, tar vi tid til å tilbe ham og reflektere over skjønnheten i hans karakter slik den er åpenbart i hans ord. Når vi lærer å prise Gud mer, vil vi få flere velsignelser som vi kan lovprise ham for.

Synsdbekjennelse: Synsdbekjennelsen er en meget viktig del av et virkningsfullt bønneliv. Den holder også forbindelsen åpen mellom oss og Gud (Jes 59,1.2; 1 Joh 1,9). Mange synder er naturligvis av en privat natur og bør bekjennes i taushet mellom deg og Gud. (Det anbefales at det settes av tid til bekjennelse i taushet.) Når det gjelder feil vi bekjenner offentlig (Jak 5,16), skal vi huske på at vi ikke må bekjenne noe som kan få en annen til å snuble. (F.eks. konkrete vellystige handlinger eller tanker, seksuell synd osv!) I Dan 9,4-16 gir Daniel et eksempel på bekjennelse på vegne av Guds folk. Dette er den typen bekjennelse som vi ønsker å fokusere på

i denne bønnestunden. Men det viktigste er at vi bekjenner, stille eller offentlig, det som Den hellige ånd overbeviser oss om. (Se side 28 for flere tips om hva som passer ved offentlig bekjennelse).

Bønn: Her kan vi ta Gud på ordet og si ham hva vi har behov for, både fysisk og åndelig. Han sier at vi skal be, lete og banke (Matt 7,7), og han sier at vi ikke har fordi vi ikke ber (Jak 4,2). Så la oss ta ham på ordet og be! Og vi skal ikke bare be for oss selv, heller. Vi skal be så vi kan velsigne andre. Gud vil at vi skal be ham om store ting! Vårt største behov er Den hellige ånd, så la det bli den viktigste delen av vår bønn.

Vi tar ikke imot forespørsler om bønn før vi ber, men vi ber deg om å legge dem frem for Gud mens vi ber, og vi vil støtte deg i ditt bønneønske.

Takk: Vi avslutter med takksigelse og priser Gud for det han har gjort og ser i tro frem til det han vil gjøre! «Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye MER enn det vi ber om og forstår» Ef 3,20

1: Følg bønnelederen. Lederen innleder og avslutter bøn-
nen, samt styrer gruppen fra ett tema til det neste.

2. Du kan be flere ganger, men la hver bønn være kort
(1-3 setninger) og dreie seg om bare ett enkelt tema (f.eks.
lovprisning, bønn, osv.).

3. Vi ber uformelt. Be etter som Den hellige ånd tilskyn-

der deg, og hvis du bare vil høre på først, er det helt greit, det også.

4. Tal tydelig når du ber. La gruppen høre deg, slik at de kan samstemme i din bønn.

5. Gjør krav på et bibelvers eller syng en sang under bøn-
nen. Hvis Gud får deg til å tenke på en sang, må du gjerne
begynne å synge, og de andre synger med. Vi leser: «Sang
er like mye et uttrykk for tilbedelse som bønn.» Child
Guidance, side 523. Det finnes ikke noe vakrere enn en
bønnesamling hvor gruppen bryter ut i felles lovsang!

6. Be Gud om å inspirere dine bønner. «Vi må ikke bare
be i Kristi navn. Vi må be med Den Hellige Ånd som vår
inspirasjonskilde.» Ord som lever (2006), side 97 [COL
147]

7. Og endelig: La oss trenge oss sammen i en tett sirkel
når vi begynner. Dermed blir det lettere å høre hverandres
bønner, og det styrker samholdet blant oss! Og det er det
vi vil. Hvis vi en dag skal være en familie i himmelen, kan
vi like godt begynne å opptre som en familie her og nå.

Notat til bønneleder: Når det er tid for bønn, kan du for
eksempel gjøre krav på et passende bibelvers eller begynne på
en sang som andre kan stemme i. Hvis dere synger sammen
idet dere går fra ett tema til det neste, gir det en fin anled-
ning til å skape større samhold i gruppen omkring tilbedelse
og lovsang. Apropos sanger anbefaler vi at du velger enkle,

kjente sanger som folk flest kan. Dermed klarer man seg uten salmebøker og slipper at folk kommer ut av den ærbødige sinnsstemningen mens deltakerne fomler etter det riktige sangnummeret.

Vi har noen forslag til sanger og vers til inspirasjon på side 9-14.

Tilbedelse og louprisning

Sanger som kan innlede bønnestunden:

“Hvisk kun en bønn hver en morgen,” “Vi vil tilbe Gud i ånd og sannhet,” “Open Our Eyes, Lord,” “Into My Heart,” “Syng lovsang hele jorden,” “Nærmere Herre, nær til ditt bryst,” “Vend ditt blikk opp mot Jesus.”

«Kom gjennom portene hans med takkesang, inn i forgårdene med lovsang! Lov ham, velsign hans navn!» Sal 100,4

«La oss gå fram for ham med lovsang, hylle ham med sang og spill! Kom, la oss knele og kaste oss ned, bøye kne for Herren, vår skaper! Sal 95,2.6

«Jeg vil velsigne Herren til alle tider, alltid lovsynge ham med min munn.... Pris Herren sammen med meg, la oss ære hans navn!» Sal 34,2.4

«... Hellig, hellig, hellig er Herren Gud, Den allmektige, han som var og som er og som kommer.» Åp 4,8

«... lovprise Herren med ordene: «Evig varer hans miskunn.» 2 Krøn 7,6

«Alt som har ånde, skal love Herren. Halleluja!» Sal 150,6

Tilbedelsessanger:

“Majestet,” “Hellig, hellig, hellig!” “Open Our Eyes, Lord,” “We are standing on Holy Ground,” “God So Loved the World,” “Into My Heart,” “Som en hjort,” “O store Gud,” “His Name Is Wonderful,” “Salige visshet.”

Syndsbekjennelse

«Hvis da dette folket som mitt navn er nevnt over, ydmyker seg og ber, søker meg og vender seg bort fra sine onde veier, skal jeg høre dem fra himmelen, tilgi dem syndene og lege landet.» 2 Krøn 7,14

«Se, Herrens hånd er ikke for kort til å frelse, og hans øre er ikke for tungt til å høre. Nei, det er skylden som skiller dere fra deres Gud. Syndene deres skjuler ansiktet hans så han ikke hører dere.» Jes 59,1.2

«Hadde jeg urett i sinne, ville Herren ikke ha hørt meg.» Sal 66,18

«Bekjenn da syndene for hverandre og be for hverandre, så dere kan bli helbredet. Et rettferdig menneskes bønn er virksom og utretter mye» Jak 5,16

«Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og

rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett.»
1 Joh 1,9

«Så langt som øst er fra vest, tar han syndene våre bort fra oss.» Sal 103,12

Sanger om syndsbekjennelse: “Amazing Grace/Å nåde stor,” “Thank You, Lord,” “Create in Me a Clean Heart,” “Hvilken venn,” “He Lives,” “O Jesus, åpne du mitt øye,” “Roll, Roll Your Burdens Away,” “Dann du meg, Herre.”

Bønn

«Og dette er vår frimodige tillit til ham: at han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje. Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om.» 1 Joh 5,14.15

«Også dette sier jeg dere: Dersom to av dere her på jorden blir enige om å be om noe, hva det enn er, skal de få det av min Far i himmelen.» Matt 18,19

«Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere. For den som ber, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, skal det lukkes opp for.» Matt 7,7.8

«... Dere har ikke, fordi dere ikke ber... Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, så gleden deres kan være fullkommen.» Jak 4,2; Joh 16,24

«Hvis dere blir i meg og mine ord blir i dere, be da om hva dere vil, og dere skal få det.» Joh 15,7

«Å, min Herre og Gud! Se, du har skapt himmelen og jorden med din store kraft og utstrakte arm. Ingen ting er umulig for deg.» Jer 32,17

Bønnesanger:

«Å Gud hør vår bønn,” “God Is So Good,” “Som når et barn,” “Seek Ye First,” “Den vanskeligste bønnen,” “Jeg har en venn som har gitt sitt liv,” “Whisper a Prayer,” “Når vi søker Gud.” Takk

«Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår...» Ef 3,20

«Velsign Herren, min sjel! Glem ikke alt det gode han gjør. Han tilgir all din skyld og leger alle dine sykdommer.» Sal 103,2.3

«Før de roper, skal jeg svare, mens de ennå taler, vil jeg høre.» Jes 65,24

«La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av håpet, for han som ga løftet, er trofast... Troen er et pant på det vi håper, et bevis for det vi ikke ser.... Uten tro er det umulig å være til glede for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.» Hebr 10,23; 11,1.6

«Vi vet at alt tjener til det gode for dem som elsker Gud, dem han har kalt etter sin frie vilje.» Rom 8,28

« Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk.» Fil 4,6

Takkesanger:

“La oss prise herrenes Herre,” “Vi tilber deg, vår konge,” “Jeg vil lovsynge deg, min Gud og konge,” “Nå la oss takke Gud,” “Lovsyng vår Herre,” “Spirit of the Living God.”

Vers om tro og bønn

«Det skal bli som dere tror.» Matt 9,29

«Er det noe som er umulig for Herren?» 1 Mos 18,14

«For Herrens øyne farer over hele jorden, så han kan styrke dem som helhjertet holder seg til ham.» 2 Krøn 16,9

«Lukk opp munnen, så fyller jeg den!» Sal 81,11

«Noen stoler på vogner og noen på hester, vi stoler på navnet til Herren vår Gud.» Sal 20,8

«Herren er ikke sen med å oppfylle sitt løfte, som noen mener. Nei, han er tålmodig med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal nå fram til omvendelse.» 2 Pet 3,9

«Herren skal stride for dere, og dere skal være stille.... Er Gud for oss, hvem er da mot oss?» 2 Mos 14,14; Rom 8,31

«Men jeg vil rope til Gud, og Herren skal frelse meg. Kveld og morgen og midt på dagen klager og sukker jeg, og han skal høre mitt rop. Han skal fri meg fra strid og gi meg fred, selv om mange går mot meg.» Sal 55,17-19

«For hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.» Matt 18,20

«Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord.» Rom 10,17

«Hvis dere blir i meg og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det.» Joh 15,7

«For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. Alt er mulig for Gud.» Mark 10,27

«Alt dere ber om i bønnene deres – tro at dere har fått det, og dere skal få det.» Mark 11,24

«... Salige er de som ikke ser, og likevel tror.» Joh 20,29

«For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens andehær i himmelrommet.... Ta derfor på Guds fulle rustning, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt.... Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be alltid i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige» Ef 6,12.13.18

«Slik har vi fått de største og mest dyrebare løfter. Ved dem skulle dere få del i guddommelig natur når dere har sluppet unna forfallet, som kommer fra lystene i verden.» 2 Pet 1,4

«Trofast er han som kaller dere til dette. Han skal også fullføre det.» 1 Tess 5,24

«Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.» Matt 24,13

Hvordan avslutte bønnestunden

Når bønnesamlingen er over, bør lederen oppmuntre deltakerne til å bli ved i bønn, på disse måtene:

Oppmuntre deltakerne til å gjøre bønnefellesskap til en regelmessig del av sitt liv. La dem om mulig få et eksemplar av denne minihåndboken slik at de kan lære andre.

Orienterer om bønneinitiativet 777. (Be om Den hellige ånd klokken 7 morgen og kveld 7 dager i uken i deres lokale tidsone for å skape en global bønnering.)

Understreke betydningen av utholdenhet i bønn hvis vi ønsker å få del i den opplevelsen disiplene hadde på salen.

Be folk fortelle om det hvis de ble velsignet av bønnefellesskapet. Dette vil hjelpe andre til å prøve det i fremtiden. Lederen kan hente inn vitnesbyrd rett etter bønnestunden eller få deltakerne til å fortelle på nettstedet Revival and Reformation (www.revivalandreformation.org) så de kan oppmuntre andre over hele verden.

Minne deltakerne om å følge opp det Gud overbeviste dem om mens de ba, uansett hvor vanskelig det kan være. Vi kan be, men hva gagn gjør det hvis vi fører det samme, syndige, egoistiske livsmønsteret videre når bønnen er slutt?

Ekstra tips til bønneledere

I denne delen finner du råd om hvordan du forbereder deg til rollen og unngår noen potensielle fallgruver.

Forbered sinnet ditt

Det er viktig at du som bønneleder er forberedt og kommer til bønnestunden med et hjerte som er tømt for selvet og fylt med Den hellige ånd. Den som venter til siste øyeblikk med å forberede seg, er ikke like effektiv som den som kommer til bønnestunden etter å ha tilbrakt kvalitetstid sammen med Gud.

«Verden er mer hektisk enn noen gang før. Overalt, i underholdning, jag etter penger, kamp om makt og i selve kampen om tilværelsen ser vi en fryktelig kraft som legger beslag på kropp og sinn og sjel. Midt i dette galskapens ville jag taler Gud. Han ber oss tre til side og være hos ham. «Stans og innse at jeg er Gud!» Sal 46,10. Selv når de holder andakt, er det mange som går glipp av velsignelsen av å være virkelig nær Gud. De har det altfor travelt. De skynder seg inn til Kristi kjærlighets nærvær, kanskje blir de hos ham et øyeblikk, men de venter ikke på det han vil si dem. De har ikke tid til å bli værende hos den guddommelige læreren. De bærer fortsatt sine byrder når de haster tilbake til arbeidet. Disse arbeiderne vil ikke oppleve virkelig fremgang, ikke før de lærer hvordan de kan få kraft. De må ta tid til å tenke, be og vente på Gud så de kan få ny fysisk, mental og åndelig kraft. De trenger å bli løftet av hans Ånd. Når det skjer, vil de få nytt liv. Trettheten

vil forsvinne fra kropp og sinn, og byrdene vil bli løftet fra hjertet. **Et øyeblikk sammen med ham er ikke nok. Vi trenger personlig kontakt med Kristus, og da må vi ta tid til å sitte ned sammen med ham.**» *Utdanning for livet*, side 141, 142 [Ed 260]

Bønn er sjelens åndedrett. Den er hemmeligheten ved åndelig kraft. Ikke noe annet nådemiddel kan erstatte den dersom sjelens helse skal bli bevart.... Dersom du bare forsømmer å be, eller du bare ber støtvis nå og da, etter som det synes å passe, så vil du miste forbindelsen med Gud.» Ung i dag, side 210

Vis respekt

Når vi ber, kommer vi inn i tronsalen til universets hersker. Vær et eksempel for andre i ærbødig fremferd, både i ord og opptreden. Vi oppfordrer til kneling, men har forståelse for at omstendighetene kan tilsi at noen sitter på en stol.

«Sann ærbødighet for Gud bunner i en erkjennelse av hans uendelige storhet og nærhet.... Tiden og stedet for bønn er hellig fordi Gud er der.... Når englene uttaler hans navn, dekker de til ansiktet. Hvilken ærbødighet burde så ikke vi vise når vi tar det i vår munn, vi som er syndere!» *Prayer*, side 209

La Den hellige ånd lede

Bønnelederen føler naturligvis ansvar for å lede og holde tingene i gang. Men som allerede nevnt, hver bønnesamling er en gruppesamtale med Gud, og da må vi forvente en og annen pause i samtalen. Disse periodene med taushet kan oppleves

som pinlige, men det er ingen grunn til å være redd dem. Den hellige ånd bruker denne tiden til å tale til hjertet. Dessuten kan det være da at de mer sjenerte får anledning til å be. Som leder må du motstå fristelsen til å dominere ved straks å steppe inn for å holde flyten i bønnestunden. Gi Den hellige ånd sjansen til å arbeide og diktere tempoet.

Mer bønn, mindre snakk

Satan fryder seg om han kan få oss til å snakke om våre problemer i stedet for å be om dem. Derfor ber vi ikke folk om å komme med bønneønsker før bønnestunden begynner. I stedet ber vi deltakerne om ganske enkelt å legge frem sine bønner for Gud når den tiden kommer.

«I fellesskap skal de legge frem sine problemer for Gud. Tal mindre! Kostbar tid går tapt med snakk som hverken bringer lys eller klarhet. Brødrene må komme sammen til faste og bønn. De må be om å få den visdommen som Gud har lovt å gi sine barn i rikt mål.» Råd og vink om kosthold og helse, side 152 [CD 188]

Fatt deg i korthet

Det er viktig at du som leder går foran og ber korte, konsise bønner. Da vil gruppen følge ditt eksempel. Det kan tenkes at et par (eller noen få) overser de retningslinjene du kommer med og bare ber og ber uten tanke på at det skal være kort. Vær tålmodig og bær over med dem. Husk, hovedsaken er at de ber!

«Lær å be kort og rett på sak, be om akkurat det du trenger»
Our High Calling, side 130

«Be korte bønner på møter og lange bønner når du snakker og er alene sammen med Gud.» Manuscript Releases, bind 10, side 130

Led med finfølelse

Vær klar over at enkelte deltakere ikke har så lett for å komme frem for Gud i bønn. De har kanskje aldri opplevd kraften fra timer tilbrakt alene med Gud i bønn og er absolutt ikke vant til å be i grupper. Ledere som ber lange, velformulerte bønner, kan komme til å skremme medlemmer av gruppen som ikke føler at de er så veltalende. Be etter som Den hellige ånd leder, men bruk enkle formuleringer. Vær klar over hvor de andre deltakerne står, og begynn der.

Folk kan også bli skremt av lengden på bønnestunden. De som denne formen for bønnefellesskap er ny for, er ofte urolige for at det skal ta for lang tid, de kan ikke forestille seg å be en hel time. Men etter som vi gjennomgår de fire temaene, og fordi de enkelte bønnene blir korte og konsise (i stedet for prekenlignende bønner som trekker i langdrag), går tiden som regel fort. De fleste deltakerne vil nok tro at de bare har bedt i rundt 20 minutter når det har gått en hel time. Mange sier: «Jeg har aldri bedt så lenge før, men tiden gikk så fort. Dette er stort!»

Ekstra stoff og inspirasjon

Bønnens fire temaer

Bibelen inneholder mange eksempler på de fire temaene vi vektlegger når vi ber. Disse eksemplene finnes både i Det gamle og Det nye testamente, og aller viktigst, i Jesu eget eksempel på bønn. Disse temaene er dype, men så enkle at også barn kan fatte dem.

Herrens bønn – Matt 6,9-13

«Vår Far i himmelen! (lovprisning/tilbedelse). La navnet ditt helliges (lovprisning). La riket ditt komme. La viljen din skje på jorden slik som i himmelen. (bønn om at Guds vilje må skje). **Gi oss i dag vårt daglige brød** (bønn om personlige behov), og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere (syndsbekjennelse og ydmykhet). Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde (bønn om åndelig seier). For riket er ditt og makten og æren i evighet (lovprisning/takk).»

«Det var ikke meningen at vi bare skulle lire av oss Herrens bønn. Den viser oss hvordan våre bønner burde være – enkle, oppriktige og omfattende. Be en enkel bønn der du forteller Gud om dine behov og gir uttrykk for din takknemlighet for hans barmhjertighet. Dermed ber du Jesus velkommen som gjest i ditt hjem og i ditt hjerte.» *Child Guidance*, side 524

«Vi ber slett ikke for meget, men vi er altfor sparsommelige med å takke. Dersom Guds miskunnhet forårsaket mer takksigelse og pris, ville det vise seg langt større kraft i våre bøn-

ner... og vi kom til å få mer å prise ham for.» Vitnesbyrd for menigheten, bind 2, side 91 [5T 317]

Flere eksempler på disse temaene

Nehemjas bønn: Neh 1,5-11

Israelittenes bønn: Neh 9

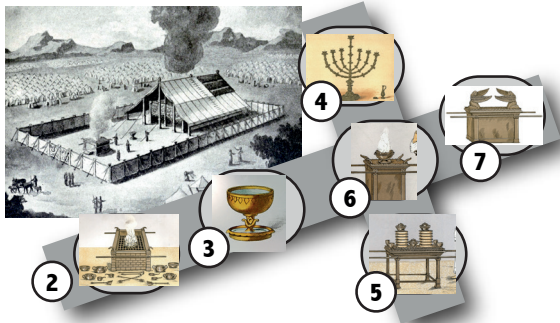
Salomos bønn: 1 Kong 8

Daniels bønn: Dan 9,3-20

Jesu bønn: Joh 17

Før/etter pinsedagen: Apostlenes gjerninger

Modell av helligdommen

«Gud, i hellighet går du fram.» Sal 77,14

Takk: Vi oppfordres: «Kom gjennom portene hans med takkesang, inn i forgårdene med lovsang!» Sal 100,4

Syndsbekjennelse: Første stasjon inne i helligdommen er offeralteret. Her bekjenner vi våre synder og vår tro på Kristus idet vi gjør krav på hans offer på korset. Bekjennelsen er også en forutsetning for å motta det «regnet» vi ønsker oss fra himmelen. 2 Krøn 6,26.27; 3 Mos 4,26; Rom 10,9-13

Bekjennelse & renselse: Ved vaskefatet ber vi Gud om å rense oss (døpe oss) med kraften i hans ord, og vi tar imot hans tilgivelse. 2 Mos 30,18-21; Ef 5,26

Bønn om Den hellige ånd: Nå kommer vi inn i helligdommen, til den sjuarmede lysestaken. Her kan vi be Gud om å døpe og fylle oss med sin hellige Ånd. Åp 1,12; Luk 11,13

Bønn om åndelig og fysisk brød: Ved skuebrødsbordet ber vi Gud om å fylle våre behov. Han er først og fremst det åndelige livets brød. Men han lover også å sørge for vårt fysiske brød og det vi ellers trenger i livet. Joh 6,35; Jes 33,16; Fil 4,19

Bønn gjennom vår mellommann: På røkelsesalteret dekker Kristi rettferdige bønner våre egne slik at de kan føres frem for Gud. Og dekket av hans rettferdighet er vi i stand til å gå i forbønn for andre hos ham. Rom 8,26.34; Jes 59,16; Fil 1,3-6

Takk i tilbedelse og lovprisning: Når vi så til slutt bøyer oss i Guds nærvær og tenker på alt det han har gjort for oss, strømmer vi igjen over av tilbedelse og lovsang. Som disiplene etter pinsedagen er vårt største ønske å vitne om det vi har sett i Kristus. Sal 150,1.2; Hebr 10,19-23

Hva blir resultatet av slik bønn?

I Det gamle testamente var Guds bolig i den fysiske helligdommen, eller tempelet. Nå er vi Guds tempel (1 Kor 3,6). Når vi bekjenner våre synder (1 Joh 1,9) og vender oss til ham i sann lovprisning, vil hans Ånd fylle vårt liv. Det vil ikke lenger være plass for selvet eller vår egenrettferdighet. Hans herlighet vil fylle dette stedet!

«På samme tid stemte trompetblåserne og sangerne unisont i for å takke og love Herren til lyden av trompeter, symbaler og andre musikkinstrumenter. De lovet Herren: 'For han er god, evig varer hans miskunn.' Da ble tempelet, Herrens hus, fylt av en sky. Prestene kunne ikke stå og gjøre tjeneste på grunn av skyen; for Herrens herlighet fylte Guds hus.» 2 Krøn 5,13.14

«De troendes andakt, bønn, lovprisning og syndsbekjennelse stiger som en røkelse opp mot den himmelske helligdom. Men fordi dette kommer fra syndige mennesker, er det så urent at hvis det ikke blir rensed ved Jesu blod, kan Gud ikke ta imot det. Det stiger ikke rent og lyteløst opp, og hvis ikke mellommannen som står ved Guds høyre side, legger det frem og renser det ved sin rettferdighet, har det ingen verdi for Gud. All røkelse fra syndige mennesker må stige opp blandet med Kristi rensende blod. Han holder røkelseskaret frem for Faderen med sitt eget rene liv, og der er det ikke spor av urenheter eller fordervelse. I dette røkelseskaret legger han så sitt folks bønner, lovpriser og syndsbekjennelser sammen med sin egen lyteløse rettferdighet. Gjennomtrengt på denne måten av vellukten fra Kristi sonoffer, stiger røkelsen opp til Gud som noe han fullt ut kan godta. Og da kan han besvare sitt

folks bønner. *På fast grunn*, 1. bok, side 340, 341 [ISM 344]

«For å kunne be bønner som Gud kan ta imot, bør vi innse at vi er i Den høyestes audiensrom.... Det betyr mye å be til vår Far i himmelen. Vi kommer for å legge vår ufullkomne hyllest og takk for hans føtter i anerkjennelse av hans kjærlighet og nåde, som vi ikke har gjort oss fortjent til. Vi kommer for å fortelle om våre ønsker, bekjenne våre synder og legge frem for ham hans egne løfter.» *Review and Herald*, 28. mai 1895, side 2

«Ingen ytre former kan erstatte en enkel tro og en fullstendig oppgivelse av selvet. Men ikke noe menneske kan tømme seg for selvet. Vi kan bare gå villig med på at Kristus fullfører det verket. Da vil sjelen tale i disse ordelag: «Frels meg mot min egen vilje, på tvers av mitt svake og ukristelige jeg. Herre, ta mitt hjerte, for selv kan jeg ikke gi deg det. Det er imidlertid din eiendom. Bevar det rent, for jeg kan ikke bevare det for deg. Dann meg og form meg. Løft meg opp i en ren og hellig atmosfære, hvor den rike strøm av din kjærlighet kan flyte gjennom min sjel.» Det er ikke bare ved begynnelsen av kristenlivet at denne selvoppgivelsen må finne sted. Den må fornyes for hvert eneste skritt på himmelveien.» Alle våre gode gjerninger er avhengige av en kraft utenfor oss selv. Derfor må hjertet stadig strekke seg ut etter Gud. Det må stadig finnes en alvorlig, hjerteknusende bekjennelse av synd, en ydmykelse av sjelen for ham. Bare ved en uopphørlig oppgivelse av selvet og ved avhengighet av Kristus kan vi vandre fram i trygghet.» *Ord som lever* (2006), side 107 [COL 159]

Aduarsel mot falsk vekkelse

Vi vil ikke tale for eller støtte noen av de ikke-bibelske bønnedisipliner eller metoder for bønn som er forankret i Spiritual Formation-bevegelsen, mystisismen eller det okkulte, for eksempel kontemplativ bønn, sentrerende bønn, repetitive bønner, bønnelabyrinter, osv. Overalt hvor det finnes sann bønn, vil fienden også prøve å innføre en forfalskning. Vi må være på vakt!

I boken *Lord, Revive Us Again* skriver Mark Finley: «Det er ikke den ufrelste verden Satan er opptatt av i de siste dager. Dem har han allerede i sin hule hånd. Han er opptatt av de kristne. Ved å føre bedrag inn i menigheten, vil han vilde millioner» (side 75).

«Før Guds straffedommer til sist rammer jorden, vil det blant hans folk skje en slik gjenoppvekkelse av ekte gudsfrykt som man ikke har vært vitne til siden apostlenes tid.... Satan vil forsøke å motvirke dette, og før tiden er inne for en slik bevegelse, vil han [Satan] prøve å forhindre den ved å fremby en etterligning. I de kirkesamfunn der han utøver sin forførende makt, lar han det se ut som om Guds spesielle velsignelser blir utøst. Ting vil skje som blir oppfattet som stor åndelig interesse. Mange vil fryde seg over at Gud utfører store ting, mens det er en annen ånd som er i virksomhet. I religiøs forkledning vil Satan prøve å utvide sin innflytelse i kristenheten.... Det appelleres i særlig grad til følelsene og det skjer en sammenblanding av sannhet og villfarelse som lett kan føre på villspor. Men ingen behøver å bli bedratt. I lyset fra Guds ord er det

ikke vanskelig å gjøre seg opp en mening om disse bevegelsene. **Når mennesker setter Bibelen til side og vender seg bort fra de klare, prøvende sannheter som krever selvfornektelse og forsakelse, kan vi være sikre på at Guds velsignelser uteblir. 'Dere skal kjenne dem på fruktene.'**» Alfa og Omega, bind 7, side 389 [GC 464], *Last Day Events*, side 158

Vær åpen for sann vekkelse

I vår iver etter å unngå den falske vekkelsens ånd, må vi være på vakt så vi ikke dreper sanne vekkelse.

«På det nåværende tidspunkt råder det en nesten total vantro med hensyn til Den hellige ånds verk, særlig når det gjelder hans gavers tilsynekomst. Vantro stenger Guds Ånd ute av sinnet. Den slukker Ånden og gjør at massene utsettes for vrangforestillinger om de siste dager. Og de som ved sin vantro slukker ånden i disse siste dagene vil være dårlig forberedt på å ta del i de store velsignelsene som Gud lover gjennom profeten Joel. (Apg 2,17.18) 'I de siste dager skal det skje, sier Gud, at jeg øser ut min Ånd over alle mennesker. Deres sønner og døtre skal profetere, de unge skal se syn, og de gamle skal drømme drømmer. Selv over mine slaver og slavekvinner vil jeg i de dager øse ut min Ånd, og de skal tale profetisk'. 'Tidligregnet' ble gitt på pinsedagen og falt på de første kristne, slik at evangeliet begynte å spire og slå rot. 'Seinregnet' kommer for å modne den store avlingen til Guds innhøsting. Ta deg i vare, kjære leser, så ikke vantroen i deg slukker Ånden og stenger deg ute fra denne store velsignelsen som er for 'dem som tror.'» *Spiritual Gifts*, bind 3, side 19

«Som på pinsedagen vil Den hellige ånds dåp føre til en vek-
kelse av sann religion og mange mektige gjerninger. Him-
melske vesener vil komme blant oss, og mennesker vil tale slik
Den hellige ånd tilskynder dem til. Men dersom Herren skulle
arbeide på menneskene slik han gjorde det på og etter pinse-
dagen, ville mange som nå sier at de tror sannheten, ha så lite
kjennskap til Den hellige ånds verk at de ville gråte: 'Vokt dere
for fanatisme'. Om dem som ble fylt av Ånden ville de si: 'De
har drukket seg fulle på søt vin' Apg 2,13.... Den store synd
hos dem som bekjenner seg til å være kristne, er at de ikke
åpner hjertet og mottar Den hellige ånd. Når sjeler lengter
etter Kristus og søker å bli ett med ham, da utbryter de som
er fornøyd med en ytre gudsfrykt: 'Vær forsiktig, ikke gå til
ytterligheter.'... Men selv om vi skal være forsiktige med å gi
etter for menneskelig begeistring, bør vi ikke være blant dem
som stiller spørsmål og nærer tvil når det gjelder Guds Ånds
verk." *You Shall Receive Power*, side 322

*«Men selv nå, sier Herren, vend om til meg av hele deres hjerte,
med faste og gråt og klage. Riv hjertet i stykker, ikke klærne! Vend
om til Herren deres Gud! For han er nådig og barmhjertig, sen til
vrede og rik på miskunn, og han kan angre på ulykken.»*

Joel 2,12.13

Når vi ydmyker oss ved Guds trone, bekjenner våre synder og
går i forbønn for andre, vil vårt hjerte bli revet i stykker, og
det vil forekomme gråt! Men det virkelige tegnet på at Gud
skaper sann vekkelse i vår midte, vil være forvandlingen i vårt
liv.

«Lydighet er beviset på at man er en disippel. Det er når vi holder Guds bud vi beviser at vi mener det alvorlig med vår bekjennelse. Når den lære vi bekjenner oss til, dreper synden i vårt hjerte, renser oss fra urenheter og bærer frelsens frukt, da kan vi vite at vi har tatt imot Guds sannhet.» *I naturens tempel*, side 144 [MB 146]

Skriftens bevis

Etter som mørkets bedrag brer seg i den kristne verden, kan vi bare unngå å bli ført vill ved å prøve alt mot Bibelen.

«'Til ordet og til vitnesbyrdet!' lyder Herrens oppfordring gjennom profeten Jesaja [Jes 8,20, NBK]. Guds folk har fått Bibelen som vern mot innflytelsen fra falske forkynnere og onde ånders bedragerske makt. «Satan bruker alle mulige midler for å hindre folk i å få bibelkunnskap, fordi den avslører hans bedrag. Hver gang Guds verk får ny vind i seilene, setter også mørkets fyrste i gang en mer intens aktivitet. Nå rustar han seg for fullt til det siste fremstøt mot Kristus og hans etterfølgere. Snart står vi overfor det siste, store bedrag. Antikrist kommer til å utføre sine undergjerninger for åpen scene. Det falske blir så likt det sanne at det ikke vil være mulig å oppdage forskjellen uten ved hjelp av Den hellige skrift. På den måten må hver påstand og hvert mirakel prøves.... Bare de som har styrket sinnet med Guds ord, kan klare seg gjennom den siste, store konflikten. *Alfa og Omega*, bind 8, side 100 [GC 593]

«Gud vil ha et folk på jorden som holder fast ved Bibelen og Bibelen alene som norm for all troslære og basis for all

reform.... Vi lever i den alvorligste tid i verdens historie. Skjebnen for verdens myldrende millioner skal avgjøres. Vår egen fremtidige velferd og andres frelse avhenger av den kurs vi følger.... Vi må ydmyke oss for Gud i faste og bønn, og grunne meget på hans ord, særlig det som angår dommen. Nå er tiden til å søke en dyp og levende erfaring med Gud. Det er ikke et øyeblikk å miste. *Alfa og Omega*, bind 8, side 101, 106 [GC 595, 601]

«Satan er fullstendig klar over at alle som han kan forlede til å forsømme bønn og bibelstudium, vil falle for hans angrep. Derfor finner han på alle mulige ting som legger beslag på oppmerksomheten deres.» *Alfa og Omega*, bind 8, side 33 [GC 519]

«Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be.... Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når **bønnen er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der Den allmektiges ubegrensede skatter er oppbevart?**» Veien til Kristus, side 111 [SC 94]

«Tiden med trengsel og angst som vi har foran oss, krever en tro som kan holde ut tretthet, sult og venting, en tro som ikke blir svekket av harde påkjenninger.... Men de som ikke vil fornekte selvet, som ikke vil kjempe med Gud og be lenge og inntrengende om hans velsignelse, vil heller ikke få den. Bare få vet hva det vil si å kjempe med Gud i bønn. Bare de færreste har trengt seg inn på Gud med slik intensitet at alle sjelsevner står i spenn.

Når fortvilelsen trenger på i all sin gru, er det ikke mange som med urokkelig tro klynger seg til Guds løfter.» *Alfa og Omega*, bind 8, side 123 [GC 621]

Offentlig syndsbejennelse

Spørsmålet melder seg ofte: «Hva er det riktig å bekjenne offentlig?» Hvis Kristi kropp er klar over synden, eller ens handlinger eller holdninger har vært til anstøt for andre, er offentlig bekjennelse alltid på sin plass. Ellers anbefales privat bekjennelse. Ellen Whites syn om generalkonferansens møter i 1902 bidrar til å avklare dette og er lærerikt den dag i dag. Husk at noe av det Satan frykter mest, er at vi skal fjerne alle hindringer mellom oss og Kristus. Så la vår bønn være: «Ingenting mellom min sjel og frelseren, slik at hans velsignede ansikt kan sees og ingenting hindrer den minste av hans gaver: Hold veien åpen! La ingenting komme mellom.»

«Det som kunne ha skjedd» ... kan skje!

«Midt på dagen en dag satt jeg og skrev om det arbeidet som kunne ha vært gjort ved forrige generalkonferanse hvis ledende brødre hadde fulgt Guds vilje og vei. De som har hatt stort lys, har ikke vandret i lyset. Møtet ble avsluttet uten at brudet kom. Folk ydmyket seg ikke for Herren slik de burde ha gjort, og Den hellige ånd kom ikke.

Så langt hadde jeg skrevet da jeg mistet bevisstheten, og det var som om jeg var vitne til et opptrinn i Battle Creek. Vi var samlet i auditoriet i kirken. Det ble bedt, en salme ble sunget, og det ble bedt igjen. Alvorsfylt bønn til Gud. Møtet var preget av Den hellige ånds tilstedeværelse. Det skjedde et dyptgripende verk, og noen av de tilstedeværende gråt høyt.

En reiste seg fra knelende stilling og sa at han tidligere ikke hadde vært i harmoni med visse andre og ikke hadde følt noen kjærlighet til dem, men at han nå så seg selv slik han var. Med stort alvor gjentok han budskapet til menigheten i Laodikea: 'Du sier: Jeg er rik, jeg har overflod og mangler ingenting.' I min selvgodhet var det akkurat slik jeg hadde det, sa han. 'Men du vet ikke at nettopp du er elendig og ynkelig, fattig, blind og naken.' Men jeg innser at det er slik fatt med meg. Mine øyne er blitt åpnet. Jeg har vært hard og urettferdig. Jeg syntes jeg var rettferdig, men hjertet mitt er knust,³⁰ og jeg ser mitt behov for den dyrebare veiledning fra ham som kjenner meg tvers igjennom. Å, så imøtekommende og barmhjertige

og fulle av kjærlighet hans ord er: 'Derfor gir jeg deg det råd at du kjøper gull av meg, rensset i ild, så du kan bli rik, og hvite klær som du kan kle deg med og skjule din nakne skam, og salve til å smøre på øynene dine, så du kan se.' Åp 3,17.18.

Han som talte vendte seg til dem som hadde vært samlet i bønn og sa: «Vi har noe vi må gjøre. Vi må bekjenne våre synder og ydmyke oss for Gud.» Han avla dyptfølte bekjennelser og gikk bort til flere av brødrene, den ene etter den andre, rakte ut hånden og ba om tilgivelse. Dem han snakket til, kom seg på beina. De bekjente og ba om tilgivelse, og så omfavnet de hverandre og gråt. Bekjennelsens ånd spredte seg gjennom hele forsamlingen. Det var rene pinsedagen. Det ble sunget lovsanger, og verket fortsatte til langt på natt, til henimot neste morgen.

Ingen lot til å være for stolt til oppriktige bekjennelser, og de som førte an i dette verket var de som hadde innflytelse, men som tidligere ikke hadde våget å bekjenne sine synder. Det ble jubel som aldri før i kirken.

Da jeg kom til bevissthet igjen, tok det en stund før jeg ble klar over hvor jeg befant meg. Jeg holdt fremdeles pennen i hånden. Jeg hørte ordene: **'Dette kunne ha skjedd. Herren ventet på å gjøre alt dette for sitt folk. Hele himmelen ventet på å møte oss.'** Skuffelsens kvaler kom over meg da jeg skjønnte at det jeg hadde sett, ikke var virkeligheten» Testimonies, bind 8, side 104, 105, 5. januar 1903, til menigheten i Battle Creek.

Her er enda noen flere prinsipper å ha i mente om syndsbe-kjennelsens betydning:

«Skriften sier: Bekjenn da syndene for hverandre og be for hverandre, så dere kan bli helbredet.’ Jak 5,16. Den som ber om forbønn, bør få høre tanker som disse: ‘Vi kan ikke lese hjertet eller kjenne hemmelighetene i ditt liv. Dem er det bare du og Gud som kjenner. Hvis du angrer dine synder, er det din plikt å bekjenne dem.’ Privat synd skal bekjennes for Kristus. Han er den eneste mellommann mellom Gud og mennesker. For ‘om noen synder, har vi en talsmann hos Far, Jesus Kristus, Den rettferdige.’ 1 Joh 2,1. Hver synd er en forbrytelse mot Gud og skal bekjennes for ham gjennom Kristus. Enhver åpenlys synd skal bekjennes åpent. Det gale som er gjort mot et medmenneske, bør rettes opp med den fornærmede part. Hvis de som vil bli helbredet har talt ondt om andre, hvis de har sådd splid i hjemmet, nabolaget, eller menigheten og vært årsak til fremmedgjøring og splid, hvis de på noe vis har forledet andre til å synde, skal det bekjennes for Gud og dem det har gått ut over. ‘Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett.’ 1 Joh 1,9. *Counsels for the Church*, side 304

«Alle er feilbarlige, alle gjør feil og faller i synd, men hvis de som gjør galt, er villige til å innse sine feil når Guds Ånd overbeviser dem og av hjertet ydmykt bekjenner dem for Gud og sine trossøsken, kan de finne tilgivelse. Da vil det såret synden har forårsaket, bli helbredet. Hvis denne fremgangsmåten ble fulgt, ville det være mye mer barnlig enkelhet og søskenkjær-

lighet i menigheten, og hjerter som slo i harmoni.» Review and Herald, 16. desember 1890

«Fall på klippen og bli knust, og Kristus vil gi deg den sanne og himmelske verdighet. Stolthet, selvopphøyelse og egenrettferdighet må ikke få hindre noen i å bekjenne sin synd, slik at de går glipp av løftet: «Den som skjuler sine synder, går det ikke vel; den som bekjenner sin synd og vender seg fra den, han finner barmhjertighet» (Ordsp 28.13). Forsøk ikke å skjule noe for Gud, og unnlat ikke å bekjenne det du har gjort galt mot andre.» På fast grunn, bok 1, side 326 [ISM 326]

«Din sjels ve og vel, samholdet blant trossøsken, kan avhenge av den kursen dere velger i dette. Ydmyk dere da under Guds mektige hånd, så han kan opphøye dere når tiden kommer.... Noen innser sine feil, men de tror en bekjennelse vil skade deres verdighet og unnskylder sin feil. De skjærer seg mot den disiplin som bekjennelsen ville ha gitt sjelen.... Når de viker av fra bekjennelsens vei, er de ikke trofaste eksempler for folket. De ser de feilene andre har, men hvordan kan de våge å si: 'Bekjenn da syndene for hverandre og be for hverandre, så dere kan bli helbredet,' når de ikke har fulgt oppfordringen selv? Den er ikke behagelig, for den smigrer ikke deres stolthet, men irettesetter og gjør vondt. Hvis prestene og tilhørerne deres i det hele tatt skal bli frelst, må de frelses dag for dag, time for time. De må sulte og tørste etter Kristi rettferdighet og opplyses av Den hellige ånd.» *Fundamentals of Education*, side 239

«Sann bekjennelse er alltid av en særegen art og gjelder særskilte synder. Disse kan være av en slik karakter at de bare bør legges frem for Gud, eller de kan bestå av feil som vi må bekjenne for den enkelte som er blitt forurettet. De kan også være av en mer offentlig natur, og i så tilfelle må vi bekjenne dem offentlig. Men enhver bekjennelse må være bestemt og saklig, slik at vi innrømmer nettopp de synder vi har gjort oss skyldige i.... Gud kan ikke godkjenne vår bekjennelse dersom den ikke blir fulgt av oppriktig anger og omvendelse. Det må skje avgjorte forandringer, slik at vi vender oss bort fra alt som mishager Gud. Dette vil være følgen av sann sorg over synd. Den del av arbeidet som vi må gjøre, er tydelig fremholdt: 'Vask dere, gjør dere rene! Få de onde gjerningene bort fra mine øyne! Hold opp med å gjøre ondt, lær å gjøre det gode! Legg vinn på det som rett er, før voldsmannen på den rette vei, hjelp den farløse til hans rett og ta dere av enkers sak!'» *Veien til Kristus*, side 43-44 [SC 38, 39]

Hindringer for bønn

Vi ber i vantrø. Jak 1,6.7; Mark 11,24

Vi ber etter vår egen vilje. 1 Joh 5,14

Vi søker gaven i stedet for ham som gir. Jak 2,23

Vi ber for å tilfredsstille våre egne lyster. Jak 4,3

Vi lever i ulydighet. Jes 59,1.2; Sal 66,18

Vi gir for lett opp når vi ber. Luk 18,1-8

Vi er fordomsfulle mot andre. Luk 6,37

Vi er ikke i stand til å tilgi. Mark 11,26

Vi har uløste tvister. Matt 5,23.24

Vi vender det døve øret til de fattige. Ordsp 21,13

Vi mangler ære i familien. 1 Pet 3,7

Vi har ikke lært å bli i Kristus. Joh 15,7

«Når vi ikke får akkurat det vi har bedt om på den tiden vi ber, skal vi fortsatt tro at Gud hører og at han vil besvare våre bønner. Vi er så svake og kortsynte at vi enkelte ganger ber om ting som ikke ville være noen velsignelse for oss, og i sin kjærlighet besvarer vår Far i himmelen våre bønner ved å gi oss det som vil være aller best for oss, det vi ville ønsket oss dersom vi hadde et guddommelig opplyst sinn og kunne se alt slik det virkelig forholder seg. Når det virker som om våre bønner ikke blir besvart, må vi klamre oss til løftet, for svaret vil sikkert komme i sin tid og gi oss den velsignelsen vi trenger mest. Men det er skamløst å si at bønn alltid vil bli besvart på akkurat den måten og med den tingen vi ønsker oss. Gud er for klok til å gjøre feil og for god til å holde tilbake noe godt fra de oppriktige. Vær ikke redd for å stole på ham, selv om du ikke umiddelbart ser noe svar på dine bønner.» *Prayer*, side 102

«Når aktiviteten øker, og menneskene har fremgang i sin gjerning for Gud, kan de lett komme til å sette sin lit til menneskelige planer og metoder, og til å be mindre og ha mindre tro. Lik disiplene står vi i fare for å glemme vår avhengighet av Gud, og søke frelse i vår egen virketrang. Vi trenger stadig å feste blikket på Jesus og erkjenne at det er hans kraft som utretter alt sammen. Mens vi skal arbeide alvorlig for å frelse de fortapte, må vi også ta tid til stille ettertanke, bønn og studium av Guds ord. Bare det arbeid som blir utført under mye bønn og som blir helliget ved Kristi fortjeneste, vil til sist vise seg å ha virket til det gode.» Alfa og Omega, bind 4, side 311-312 [DA 362]

Det gjelder å holde ut

«Jeg spurte engelen hvorfor det ikke fantes mer tro og kraft i Israel. Han svarte: 'Dere slipper Herrens arm for tidlig. Bær dine bønner inntrengende frem for tronen og hold ut i stor tro.'» Herren har vist meg, side 66 [EW 73]

«Vi må be oppriktig. Svekk fiendens hender ved å kjempe med Gud i bønn.» Pacific Union Recorder, 5. juni 1902

«Jakob seiret fordi han var utholdende og besluttet. Hans seier viser hvilken kraft det er i inntrengende bønn. **De som holder fast på Guds løfter slik som Jakob gjorde, og er like oppriktige og utholdende som han, skal seire som han seiret.** Men de som ikke vil fornekte selvet, som ikke vil kjempe med Gud og be lenge og inntrengende om hans velsignelse, vil heller ikke få den. Bare få vet hva det vil si å kjempe med Gud i bønn.... Når fortvilelsen trenger på i all sin gru, er det ikke mange som med urokkelig tro klynger seg til Guds løfter.» Alfa og Omega, bind 8, side 123 [GC 621].

«Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be.... Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når bønnen er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der den Allmektiges ubegrensede skatter er oppbevart?» *Veien til Kristus*, side 111 [SC 94]

«Hvis vi kunne se alt det som mennesker foretar seg slik Gud ser det, ville vi se at bare det som utrettes med mye bønn, som helliges ved Kristi fortjeneste, vil stå sin prøve i dommen.» *Christian Service*, side 263

«Hvis betingelsene oppfylles, er løftet om bønnesvar utvetydig. Bønn og tro er nær forbundet og må studeres sammen. Troens bønn er en guddommelig vitenskap. Det er en vitenskap som alle som vil ha fremgang i livet, må forstå. Kristus sier: 'Alt dere ber om i bønnene deres – tro at dere har fått det, og dere skal få det.' Mark 11,24. Han gjør det klart at vi må be i samsvar med Guds vilje. Vi må be om de tingene som han har lovet, og det vi får, må benyttes til å gjøre hans vilje. Når betingelsene er oppfylt, er løftet utvetydig.» *Prayer*, side 105

«Nå er tiden til å lære Gud å kjenne og stole på hans løfter. Engler merker seg enhver oppriktig og alvorlig bønn. Vi bør heller gi avkall på selviske gleder enn å forsømme bønnesamfunnet med Gud.... Vi må ta tid til å be.» *Alfa og Omega*, bind 8, side 123-124 [GC 622]

«Gud vil gjerne gi oss det vi i tro ber om, og som vi ellers ikke ville få.» *Alfa og Omega*, bind 8, side 38 [GC 525]

«Dag etter dag glir inn i evigheten og bringer oss nærmere prøvetidens avslutning. Mer enn noen gang før må vi be om at Den hellige ånd må bli gitt oss i et rikere mål.» *Evangeliets tjenere*, side 217 [GW 288]

«I tro lot de sine bønner stige mot himmelen, og resultatet uteble ikke. Da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet, og alle ble igjen fylt av Den hellige ånd.» *Alfa og Omega*, bind 6, side 50 [AA 67]

Ord fra kirkeledere

«Vi ved generalkonferansens hovedkvarter vil gjerne takke AR-MEs bønneteam for det Gud fikk gjøre gjennom dere under vårt Annual Council i forrige uke (okt 2010)! Vi fikk svar på bønn gjennom uken da Gud i høy grad rørte ved vårt hjerte. Det som gjorde forskjellen på disse møtene, var dekningen av forbønn og det at våre delegater fikk komme og be og bli bedt for. Det er først i evigheten vi får vite hva Herren fikk utrettet takket være dem av dere som brukte så mye tid på å arrangere bønnerommet for oss!»

Jerry Page

Sekretær for Ministerial Association, generalkonferansen

«Jeg ble så inspirert av bønneteamet ARME og deres bønnetjeneste ved generalkonferansens Annual Council at jeg har invitert teamet til å komme og jobbe sammen med vår divisjon under møtene i Sør-Afrika ved årsskiftet, da våre menighetsledere fra 23 land vil være samlet. Det som dette teamet gjør, er ikke nytt, eller en del av en nylig «oppstått bevegelse.» Det er meget bibelsk.... du husker vel historien om Josvas seier over amalekittene da Aron og Hur holdt Moses' armer oppe under slaget (2 Mos 17,8-16)? Dette bønnefellesskapet finner vi også hos Moses, Abraham, Daniel, Ester og andre i Bibelen. Slike alvorlige, inderlige bønnefellesskap (når de oppleves) vil bringe store velsignelser til alle menigheter og alle distrikter over hele verden, og som et resultat vil Guds Ånd bli utøst og Jesus vil komme tilbake slik han har lovet!»

Paul Ratsara

Leder for Southern Africa-Indian Ocean-divisjonen
Stoff om bønn og vekkelse

Bøker

100 kreative bønneideer – Karen Holford
Alfa og Omega, bind 6 – Ellen G. White
Utrolige svar på bønn – Roger J. Morneau
For travelt til IKKE å be – Bill Hybels
Den radikale bønnen – Derek j. Morris
Slik ber Kristus – Philip G. Samaan
Veien til Kristus – Ellen G. White

Nettsider

<http://www.operationglobalrain.com/>
Revival & Reformation www.revivalandreformation.org
10 Days of Prayer
Revived by His Word www.revivedbyhisword.org
ARME Bible Camp www.armebiblecamp.com
United Prayer Testimonies www.unitedprayer247.com
www.adventist.no

Oversettelse: Egil Fredheim
Layout: Eggedosis as
Trykking og innbinding: Prinfo Unique, Larvik.

Copyright © 2011 ved Melody Mason, ARME Prayer Ministries, og Janet Page, Associate Ministerial Secretary for Prayer and Pastoral Families, General Conference of Seventh-day Adventists.

Alle skriftsteder er hentet fra Bibelen 2011. Alle sitater er fra bøker eller artikler skrevet av Ellen G. White med mindre annet er angitt. Kursiv er tilføyd av sitatsamlerne.

Denne minihåndboken om bønn er til gratis utdeling. Gjentrykk, kopiering og oversettelse ønskes velkommen så lenge innholdet som brukes, er intakt, copyright viser til ovenfor navngitte parter i det materialet som deles ut og det reproduserte materialet ikke selges. Den opprinnelige elektroniske versjonen av denne minihåndboken kan også lastes ned ved å besøke et av de ovennevnte nettstedene. Ta kontakt med oss på unitedprayer247@gmail.com hvis du har spørsmål om bruken av stoffet.

«Gi som gave det dere fikk som gave.» Matt 10,8